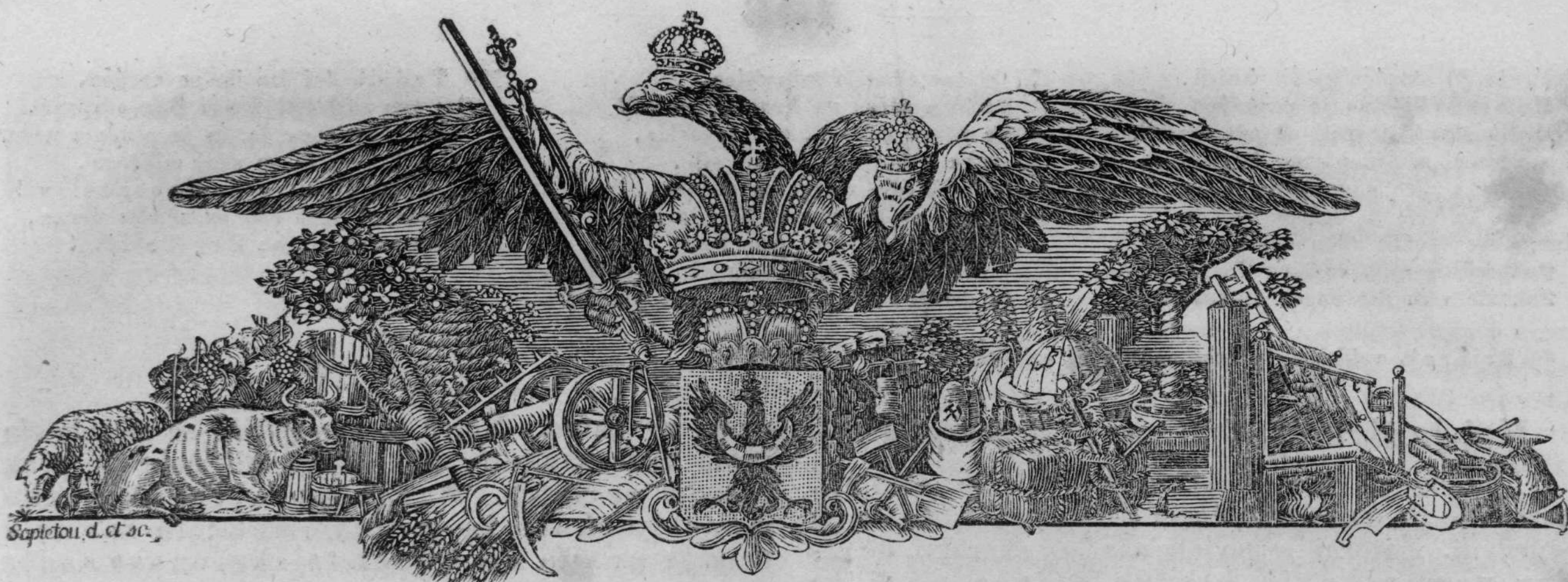

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 2. Maliserpana. 1845.

List 27.

Vodnikovi napis sa mesez Maliserpan.

*Ki bodo po letu sgodaj vstali,
Se bodo po simi sa ajdo naspali.*

Visokočastitljivimu gospodu gospodu

JANEZU N. HRADECKITU

c. k. svetovavcu; mestnemu poglavarju; namestniku cesarskih mest pri krajnskih deželnih stanovih; vodju Ljubljanske hranilnice; odborniku c. k. kmetijske družbe na Krajskim; udu c. k. kmetijskih družb na Štajarskim, Koroškim in Goriškim; Krajskiga muzeuma; spodnjo- in zgornjo-avstrijskiga obertniskiga, in zgodovinskiga društva;

v spomin spoštovanja in hvaležnosti

na dan veseliga obhajanja pet in dvajsetiga leta Njegoviga poglavarstva

Ljubljanski mestnjani. *) 27. Rožnieteta 1845.

Od sereno zaželjeniga poklica,
Ki Tèbi zročil varstvo je Ljubljane,
Pretèkla je stolètja četertnica.
Za svòjiga rojaka serca vžgane
Ze je takrat napòlnil up veselì,
De mestu očètnimu zlat čas nastane.
Up nar predèrznìši si spòlnil z dèli,
Ki jih pred hitrih lét valòv togòto
Emòne bodo letopisi otèli.
Pregnàl 'z zastavnih bukev si temnòto,
Pod težkim kljúcam bogatín ne hrani
Zakládov z nezaúplivo strahòto.
Roké zdej pridne, umni zdej možgani
Lahkó dobé pomòc, de se razpròsti
Med vsaki stán obilnost, kaj ji brani?
De tému, ki ne zлива v plòhi gòsti
Blagastva sréca, kápljice bolj skòpe
Do jèzera zberó se visokòsti,

Pred mnogo si hranilnico Evrópe
Jo nam oskèrbil Tí z továrši, kèra
Odvraça révsino in njé nastòpe.
Njim, ki grení potreba lét večera,
Al pred je tréšila v njih barko stréla,
Jim z jadri svòjim' plávati zavéra,
Napróti Tvòja je pomòc hitéla,
Z dobròtlivosti zbóram si načinil,
De jih podpéra méstna srenja cèla.
De bi v samòti révez ne pogínìl,
De brat pomágal bratu bi nesréce,
Obèinsko hišo vbóгим si vlastnínìl.
Kak Tvòje je biló sercé goréce,
Za čast, in prid, in blágorstvo Ljubljáne,
Ljubljáne, ljúbice nebés in sréce!
Ozri se na snežnikov velikáne,
Ki jih nar mlájsi žarek zore zláte
Pozdravi, k' iz iztòka postlje vstáne;

Delèc okróg poglèj ravní bogáte,
Visòcìh žít na njih poglèj valòve,
Nje réke brég, okróg zelène tráte;
Poglèj nje čèverste, bístrih glav sinòve,
Ki vnéma v sercìh se jim želja svéta,
Obèrnit' v dóma čast vsìh zgód osnòve;
In zvestoseréne nje poglèj dekléta,
Lic rajski zor, oči poglèj nebésa,
In sramòžljivost, ki je varh njih cvéta;
Obèrni na nje méstnjane očesa,
Kak ljúbijo poštènost in pravíco,
Vesèlje v persih Tí sercé pretrésa.
Al gerda délala pošást krívico
Je méstnjanam, in mésta je lepòti,
Pokrívši z sívga plájša nas temníco.
Bežátí móraš, óti al ne óti,
Si mislil si, ki si se déla lótil,
Z cesársko pomočjó dat' strah mokròti.

*) 27. Rožnieteta je 25 let pretèklo, kar je gosp. J. Hradecki poglavar Ljubljanskiga mesta. Spomin tega veseliga dneva, ki je Ljubljanskim mestnjanam preljubljeniga poglavarja dal, je pretečeno nedeljo popoldan na praznično olišpanim strelíšu društvo mestnih strelcov vpríco rodovine in žlahte gospoda Hradeckita in veliko družih imenitnih gostov, z veliko častjo in mnogoverstnimi veselícamì obhajalo. V spomin visociga spoštovanja in seréne hvaležnosti so mu pri ti priložnosti krasno čašo (Becher) podelili, ktero mu je predstojnik imenovaniga društva gosp. J. Karingar z slovesnim nagovorom podal. Zlat napis v marmornim kamnu, kteriga so dali v Terstu izdelati, in pa novo prilíčeje gospoda Hradeckita, ki ga je naš glasovitni obraznik gosp. J. Stroj naredil, bosta še poznim vnukam znamenje tega veseliga obhajanja. Tudi z dvema poezijama je bil pri ti prilíki nagovorjen, z eno v nemškì, z drugo pa v krajnskim jeziku, ktero je naš slavni pesnik, gosp. Dr. Prešèrin zložil in ktero našim bravcam tukaj podamo. Gosp. Toman, učenc govorníštva, se je v njenim obnašanji práv dobro skazal. Pri poslednjih besedah te pesmi so vsi pričíjoči z močnim in serènim glasam trikrat zaupili: Bog ga živi! mnogospoštovaniga, mnogoljubljeniga gospoda Hradeckita!